

Thò chung Cha rât áng kính...
/ [Pierre Thomas de la Vierge
du Carmel]

Pierre Thomas de la Vierge du Carmel. Auteur du texte. Thò chung Cha rât áng kính... / [Pierre Thomas de la Vierge du Carmel]. 1941.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».

- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

avant 41

THƠ' CHUNG CHA RẤT ĐÁNG KÍNH

PHÊRÔ-TÔMA DE LA VIERGE DU CARMEL

LÀ BỀ TRÊN CẢ

Gởi cho toàn cả Dòng Carmélita Đi chơn không

VỀ TRÍ Ý TU HÀNH DÒNG CARMÊLÔ

DEPOT LEGAL

100 cc
5/8/41

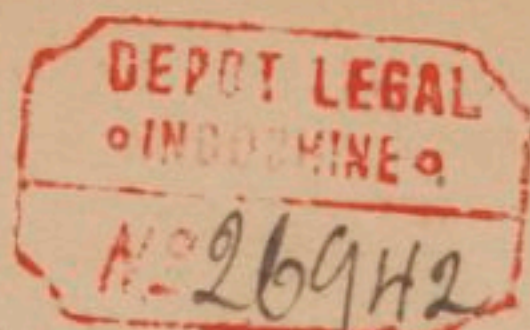

Handwritten signature

100 417 vl

16° Indoch
Pièce 1386

2014

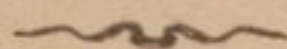

THO' CHUNG CHA RẤT ĐÁNG KÍNH

PHÊRÔ-TÔMA DE LA VIERGE DU CARMEL

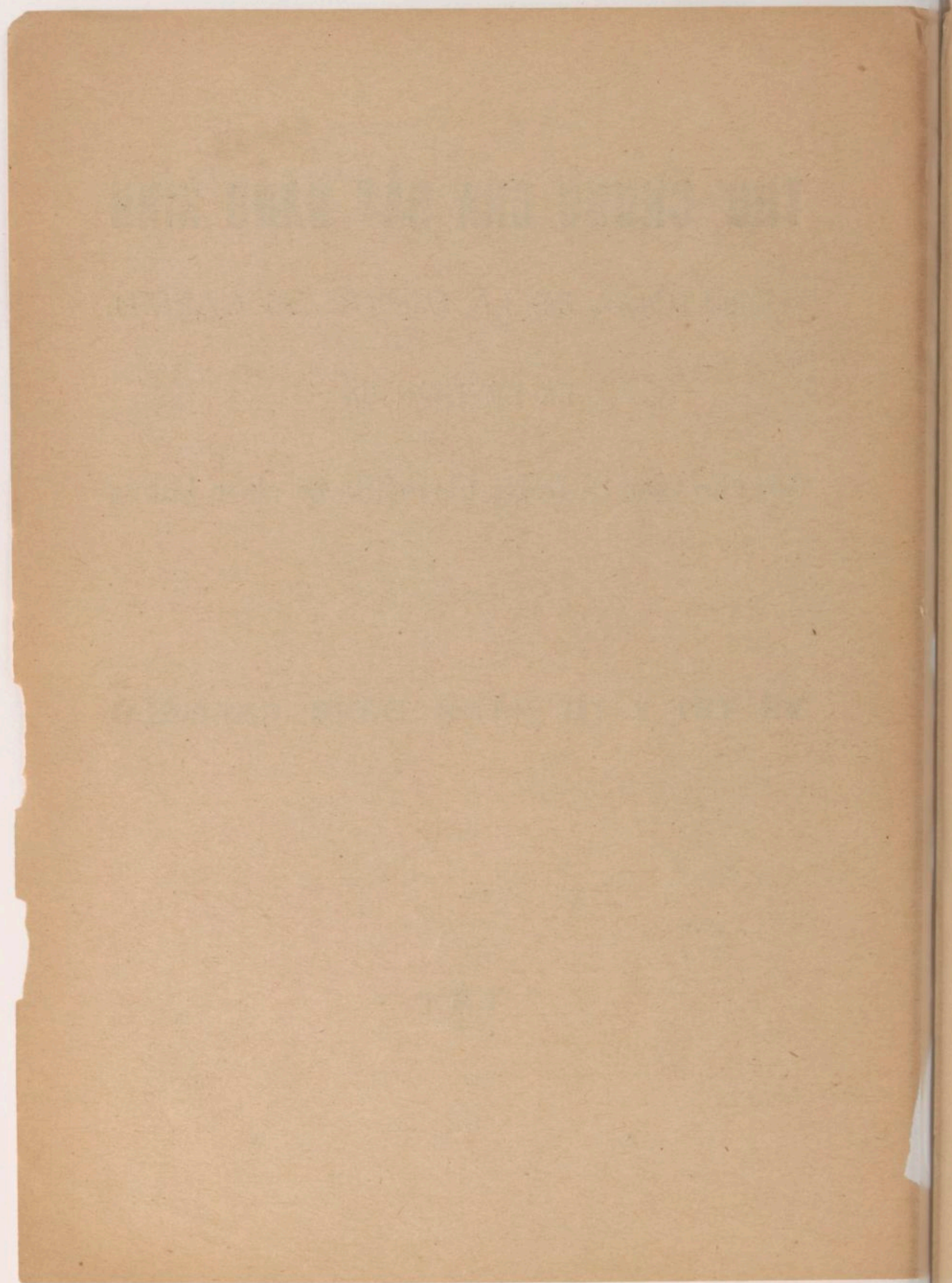
LÀ BỀ TRÊN CẢ

Gởi cho toàn cả Dòng Carmêlita Đi chơn không

VỀ TRÍ Ý TU HÀNH DÒNG CARMÊLÔ

THO' CHUNG CHA RẤT ĐÁNG KÍNH

PHÊRÔ-TÔMA DE LA VIERGE DU CARMEL,

LÀ BÊ TRÊN CẢ

Gởi cho toàn cả Dòng Carmélita Đi chơn không

VỀ TRÍ Ý TU HÀNH DÒNG CARMÊLÔ

PAX CHRISTI

J. M. † J. T.

Fr. Phêrô Tôma de la Vierge du Carmel, là Bê Trên Cả các Thầy đi chơn không về Dòng Rất thánh Nữ Đồng trinh Maria trên núi Carmêlô, và cũng là Thầy Nhứt Nhà dòng Núi thánh ấy, gởi lời chúc cho các Cha, các Thầy và các Chị về Dòng Thánh ta, rất yêu dấu trong Chúa Kirixitô, đặng sự Bằng an và sự Vui mừng trong Chúa Thánh Thần.

Ơ CHÚNG CON, CẢ NAM VÀ NỮ, RẤT YÊU DẤU
TRONG CHÚA KIRIXITÔ

1. — Lời chào Dòng Carmêlô

Từ lâu ngày ta những hết lòng ước ao gởi một đôi lời khuyên bảo cho các Con nam nữ yêu dấu của bà thánh Têrêsa đê Giêsu, Chúa đã giao phó cho ta.

Hắn rằng đó là việc phải làm theo bổn phận ta, mà ta lại còn thêm vững muốn hơn nữa, vì thấy Thơ chung thứ nhứt ta gởi, đã đăng đâu đó vui lòng tiếp rước, cùng thấy đông số con cái ta, nam nữ, đều nài đi nài lại cho đăng nghe lời Cha chung cả Dòng Carmêlô.

Ta đã dần dà lâu ngày, là vì trông chờ cho đám giặc cực dữ này đang làm cho các dân tán loạn, durt đi cho thiên hạ đăng bằng an lại đã. Nhưng ngó quanh quất, thấy những mịt mù, không dòm được một dấu nào diềm chỉ bằng an, nên ta quyết định không đợi lâu hơn nữa, vì biết chắc rằng con cái thì hứng chịu lời cha dạy biểu mà nhờ phần ích lợi, và tại vậy mà trong những cơn khốn bức lại càng thêm ước cho đăng nghe lời cha, và lời ấy thêm ám hạp thì thế hơn.

Trong bức thơ chung đầu hết, lòng ta đã tuôn ra những lời an ủi nước Iphanho, hồi ấy đang còn bị đám giặc quá hung ác, phải nứt nở xề xại, mà Dòng ta phải mất hơn một trăm người chịu chết vì đạo ; — lại an ủi các người Dòng trong nước Mexique còn đang phải bắt bớ ngăm đe liên liên. Ngày nay lòng cha âu lo về mấy tỉnh đã bị khốn bức trong đám giặc đang thời khắp cả phương tây : lo về tỉnh Saint-Esprit ở nước Pologne, mới đó rất nên thời thanh, mấy tỉnh xứ Brabant và xứ Flandres,

mấy tỉnh trong nước Langsa và hước Hollande, còn lo đến mấy Địa phận Truyền giáo ta, mà các thầy Dòng ta đã mắc khốn cực bội phần. Chớ gì các nơi ấy đều thấu tỏ được lòng ta là Cha thậm tình thương mến, những tưởng lo đến ai nấy trong các khúc nòi thắm nảo kế tiếp nhau đang lúc bây giờ, mà hằng thông phần với ai nấy trong các đều khuôn bức đấng cay chua xót, và hằng cầu khẩn cho thấy cả, nguyện cùng « Chúa là Đấng hạ xuống và nhắc lên, ban phiên và lại an ủi ». Bằng về mấy người dòng ta, nam nữ, mà cơn này bắt phải bỏ nhà dòng nhà phước mình, về mấy kẻ mà phận sự quê hương buộc phải từng quân, cách riêng về những thầy lãnh lo việc đạo trong cơ binh, thì cả thầy — đừng quên ta hằng tưởng nhớ luôn — hãy chịu lời ta chúc nguyện cho dặng trung tín mà nắm giữ các lời đã hứa với Chúa, cho dặng ăn ở y theo trí ý Dòng thánh ta luôn luôn, và cho dặng đem các linh hồn đến Chúa Kirixitô.

Sau nữa cho mọi người thấy thấy ta « chúc nguyện cho trật tự dặng hườn lập lại trong lễ công bình và cho trí lòng ai nấy dặng yên ổn dưới ảnh hưởng của đức bác ái công giáo, ngỏ cho sự an hòa thật kết hiệp các dân cả loài người lại làm một, nên anh em một nhà, và làm cho đầu đó dặng an nhàn thời thanh,

2. — Trí ý tu hành Dòng Carmêlô

Chào chúc cho cả Dòng ta yêu dấu đoạn, ta nói đến đều trọng nhứt này, là Trí ý tu hành Dòng Carmêlô. Thờ này ta không có ý giảng giải theo phép học trí, một chỉ là lời khuyên bảo đơn sơ để nắm giữ một ít đều về phận tu hành, mà ta đã thấy được khi làm việc theo chức phận ta, nhứt là trong lúc đi kinh lược theo phép luật Hội thánh, là những đều rất can hệ và trọng ích cho Dòng ta và kẻ tu trong Dòng đang tấn tới trong đảng thiêng liêng.

Mẹ ta là thánh Têrêsa đê Giêsu, là thầy vô song của ta, có nói câu này, để tỏ cho hẳn tại đâu mà người đã toan lo và thật hành việc Sửa Dòng lại, cùng chỉ cho ta phải làm cách nào :

« Sự trót lòng tôi ao ước từ trước và bây giờ, là bởi vì Chúa mắc phải những kẻ thù nghịch hằng hà sa số, còn kẻ thiết nghĩa cùng người thì hiếm hoi quá lắm, nên ước cho, ít là những kẻ sau này phải tận tình với Chúa. Nền tôi đã quyết hết sức theo phần mọn tôi, là nắm giữ mấy lời Chúa khuyên trong sách Evang cho trọn lành hết sức, và lo khuyên thúc mấy chị tu nơi nhà phước này cũng làm y theo như vậy ».

Mấy lời ấy bày tỏ cho ta rõ tư chất của trí ý tu hành của Dòng ta : theo lời Mẹ thánh Têrêsa ta, sự nắm giữ các lời khuyên trong Evang cho trọn lành hết sức, và sự liên lạc khăng khít với Chúa, là hai

tư chất của trí ý tu hành riêng của thầy Carmélita đi chơn không và của chị Carmélita.

Đã hẳn sự nắm giữ các lời khuyên trong Evang là nền tảng của các Dòng tu và các hội tu, bởi vì sự ấy nhập lại với sự ăn ở chung với nhau thì làm ra phận tu hành. Song cũng hẳn, trong sự nắm giữ thì cũng có cách xê xích khác nhau không vừa, như Mẹ thánh Têrêsa ta chỉ tỏ.

Những cách thể khác nhau trong sự nắm giữ lời khuyên trong Evang, tùy theo tư chất và mục đích của mỗi một Dòng tu, làm cho Hội thánh đăng nhiều thứ huê mỹ về các Dòng tu, các hội tu rất xinh đẹp, đó là của trau giồi và là nơi cây nhờ vững vàng của Hội thánh. Sau nữa tại cách nắm giữ các lời khuyên ấy khác thể nhau, thì mỗi một người trong một nhà tu tỏ mình lên bức trợn lành tới đâu, và cũng bày tỏ sự sốt sắng của Dòng ấy nữa.

3. — Các luật điều ta rất nên trọn hảo

Bởi đó Mẹ thánh ta nhắc ta phải nắm giữ các lời khuyên trong Evang cho đúng theo Lễ luật ta và các Điều lệ ta, cùng nài ta lo giữ cho hết sức trọn. Người nói rằng :

« Mẹ không đòi chúng con làm sự gì mới lạ, một biểu chúng con ở mọi đàng cho trùng y theo phận

sự chúng con và theo như ơn kêu gọi chúng con bước ».

Ở các con yêu dấu, nam nữ, thư này khuyên chúng con lo giữ việc bổn phận ấy là nền tảng phận tu trì. Vì đó là điều cần kíp cho mỗi người tu đăng nên thánh, cần cho Dòng thánh và yêu dấu ta đăng ich và thêm tấn tới.

Mà ta không được nắm giữ như vậy cho trọn lành toàn hảo, nếu ta không có lòng mến các luật ta, mến trí ý ta, tắt một lời, mến Dòng ta.

Tưởng không phải là khó cho được có lòng mến và trọng chuộng các luật ta cùng ơn kêu gọi ta như vậy đâu.

Hẳn thật Lễ luật và các **Điều** lệ nguyên là một bổn sách tùy thân rất khôn ngoan về đàng trọn lành, góp tóm lại các lời **Đức** Chúa Giêsu dạy và các gương Người đã làm. **Đó** là sách luật điều hành mà giữ lễ luật và lời khuyên Evang. Sách Lễ Luật và **Điều** lệ hằng sẵn luôn mà nên như món thuốc thúc giục ta, nên phương cách chắc chắn cho ta bắt chước đầy đủ Chúa Giêsu, cho ta kính mến Người và đăng kết hiệp với Chúa, là mục đích của ơn kêu gọi ta.

Lại nữa các luật ta chỉ rõ ràng chắc chắn cho ta biết ý Chúa muốn cho ta làm thế nào. Một người ở giữa thế gian, không mắc lời khấn trong dòng tu ràng buộc, ghe phen tự hỏi mình : « Chúa muốn cho

tôi phạm nào ? Chúa định cho tôi làm sao ?» Lưỡng lự thể ấy là một điều khổ sở cho biết là bao nhiêu linh hồn, như các thầy cả thường nghe nơi toà giải tội !

Mà về phần ta là người tu Dòng, và riêng về ta là con cái Carmêlô, thì không có đâu mà lưỡng lự. Từ giây phút ta đã làm lời khấn giữ Lễ luật và Điều lệ ta, thì ý Chúa muốn về ta ra rõ ràng đích xác. Cách ta phải ở với Chúa, với anh em, với chính mình ta, đều có chỉ định rõ ràng. Phải dùng thì giờ ta làm sao, trong cơn này, trong dịp kia, phải làm thể nào, mọi điều có chỉ định cách rất khôn ngoan. Không có một giây phút nào, không có một hoàn cảnh nào mà ta phải lúng túng không biết phải làm làm sao ?

Muốn thêm lòng trọng quý mến yêu các luật ta, thì ta phải nhớ rằng các luật ấy tỏ ra lòng muốn và trí ý của các đấng thánh lập Dòng ta. Cũng như Đức Chúa Giêsu, các đấng đã để lại cho ta những gương thánh thiện mà ta phải bắt chước, để giáo lý rất khôn ngoan mà soi sáng cho ta, và sau khi đã chịu những điều hi sinh chưa từng nghe thấy, chịu những cơn khốn cực, những cơn bắt bớ, mà giao cho Hội thánh một nhà Dòng vinh hiển, mà nay lòng lành và lân mẫn Chúa đã ban cho ta đăng nhập vào Dòng ấy. Bồn phạm ta buộc ta phải chuyên trì mà học cho biết sự các đấng muốn hầu thực hành cho trọn, và biết trí ý phô đấng để cho thấm vào tâm tình ta.

Mà cho ta dặng thắm tháp trí ý các đấng thánh lập Dòng ta thì chẳng có phương sách nào tốt hơn các lề luật ta, vì đó là nguyên chất của trí ý phô dấng và là gồm tóm lại các gương lành và giáo lý phô dấng. Sau nữa, ta sẽ tấn lên thêm lòng quý trọng và mến yêu các lề luật ấy, nếu ta hay suy nhớ đến những linh hồn đại độ bởi nhờ nắm giữ các luật ấy mà đã nên thánh, đã lên đến tột đỉnh trọn lành Carmêlô và vì đó mà hương vị thánh thiện tới ngày nay vẫn còn làm cho ta được thơm tho bát ngát.

Mỗi một tỉnh, mỗi một nhà Dòng đều còn ghi nhớ mấy thầy, mấy chị đã âm thầm thĩnh lặng ăn ở nhơn đức nên gương, nắm giữ trọn lành các luật, mà bao lâu còn sống đã nên rường cột Dòng ta và rày trở nên đấng bầu chủ vững vàng cho Dòng ta trên trời.

4. — Sự nắm giữ các lề luật

Lòng trọng quý và mến yêu như vậy thúc ta nắm giữ các lề luật, là tại ta lấy làm chắc giữ thể ấy là phương trọng nhất cho ta nên trọn lành. Vì chưng thầy tu nào tưởng khi mình đã tự ý lãnh các điều buộc mình rồi, mà lại tưởng mình có thể tự chuẩn bỏ không làm, thì thầy ấy lầm lạc chắc chắn. Vì thầy ấy không có phương nào khác mà nên thánh,

mà được phần rồi, mà đẹp lòng Chúa, chỉ có một phương nắm giữ chính chắn luôn các lề luật cùng điều lệ mình đã lãnh : tới ngày sau hết chúa Giêsu sẽ cứ đó mà phán xét thầy. Vì vậy là tại một sự nắm giữ ấy mà thầy tu mới dặng nên trọn lành, nên thánh mà thôi ; tại đó mà thầy mới chắc dặng tịnh tâm, an bình và dặng phần thưởng đời đời.

Trái lại, thầy tu nào mà lỗi lề luật, thì không dặng tấn tới trong đàng trọn lành, dầu cho thầy có lo làm bao nhiêu việc đạo đức, dầu cho thầy được vang danh về nhiều chuyện thiêng liêng cùng phần đời, thầy cũng chỉ sinh gương xấu cho anh em trong Dòng mà thôi, mà không chiếm được mục đích trong ơn kêu gọi và không hề nắm được sự bằng an Chúa dành để cho các linh hồn trung trực làm tôi Chúa.

5. — Những lẽ buộc ta phải nắm giữ luật

Có những lẽ khác trọng hệ chỉ cho ta phải nắm giữ lề luật. Trước ta kể những lẽ chung, sau sẽ nói mấy lẽ tư. Lẽ thứ nhứt là tình mến yêu và hiếu thảo ta phải có với Dòng ta.

Dòng ta thật là mẹ ta, là mẹ thiết yếu mến thương. Khi ta bước vào Dòng, thì Dòng tiếp rước ta, ôm ấp ta nơi trái tim và hôn ta tỏ lòng thương, như mẹ hôn con lần đầu hết khi mới lọt lòng. Làm như mẹ mà cho ta mặc áo Đức Nữ Trinh Carmêlô,

và như nắm tay ta mà tập ta bước đi mấy bước đầu hết trong dàng trơn lạnh. Dòng đã thông cho ta được nhờ phần các của cải thiêng liêng về những ơn đặc quyền và các ân tứ. Dòng phụ giúp ta trong mọi cơn túng cần phần hồn phần xác ; Dòng những âu yếm chăm lo về ta đến tận cửa đời đời, và khi ta chết rồi, còn tiếp theo đứng vô số lời cầu nguyện cho tới khi ta bước qua ngạch cửa Carmêlô trên trời. Có thể nào mà ta gặp được hay là ước ao được một mẹ chăm lo hơn, quảng đại hơn nữa chăng ?

Vì vậy ta phải đem lòng âu lo đến ơn trả thảo vô ngần cho mẹ ta, và ước ao cho mẹ hằng thêm xinh đẹp, thêm cao cả, thêm vinh hiển luôn. Đó là phận sự, là phận sự rất trọng của con thảo.

Mà làm làm sao cho Dòng thánh ta dặng thới thanh, dặng tấn tới, dặng vinh hiển, nếu không lo nắm giữ cho trọn các lễ luật ta ? Lại các đều lỗi luật, nhứt là khi thường quen lỗi, huống chi khi đông người chung lỗi làm một, thì làm cho Dòng là Mẹ ta phải kém xinh, kém vinh hiển, phải hao bớt sức lực và tổn hại đến sự sống nữa. Ta thấy được tổ tông đều này nơi lịch sử mấy Dòng mấy Hội tu xưa dặng rạng danh trong Hội thánh bởi lán ra nhiều xứ, bởi thông minh hơn đức, mà nay đã tiêu tan mất biệt.

Nhà tu nào mà có những người tu, hoặc từ người, hoặc trót cả nhà, không lo nắm giữ các lễ luật, thì Nhà tu ấy khi sự suy sụp và lụy thêm mãi.

Bằng về phần chúng ta, đã đăng phước vào Dòng Carmêlô của bà thánh Têrêsa sửa lại, thì ta còn có một lễ khác thúc chúng ta ân cần nắm giữ luật. Lịch sử Dòng ta, từ những thuở tiên tri cho đến ngày nay, chỉ là một chuỗi dài đầy vinh hiển thánh thiện. Khi thời cơ khốn đốn đã làm cho lòng sốt sắng ra suy yếu, thì bà thánh Têrêsa và ông thánh Gioang Thánh giá đã dành phần đấu và chịu những sự hi sinh rất cam go, để huân lại cho Dòng ta cái long lạc của thời xưa. Nào có ai trong ta mà quên được sử truyện về sự sửa lại Dòng ta ? Các sự mệt mỏi, các cơn đại khổ, các điều bất bở đau đớn đắng cay Mẹ và Cha thánh ta đã phải chịu, thì ai nấy cũng đều biết, — đó là phần gia tài quý hóa, có một sự nắm giữ luật mới làm cho ta gìn giữ được, làm thêm xinh tốt được, và thêm thới thanh được mà thới. Song nếu ta thất tín không giữ lễ luật của hai đấng, khiến cho công lao khó nhọc và công việc đại sự của hai đấng hóa ra luống công vô ích, thì hồ nhục cho ta biết ngần nào !

6. — Những bổn phận các đấng bề trên

Các lễ vừa nói trên bày tỏ danh rành, cái bổn phận quan hệ mà mỗi một người trong nhà tu phải

nắm giữ các lề luật ta, mà lại cũng chỉ định ninh các đấng bề trên phải có trách cứ về phần ấy.

Phần phước của Dòng, bước tiên tẩn của Dòng đều ký giao cho đấng bề trên, là tay bề trên lãnh giữ thánh gia tài của các thánh sáng lập, là việc riêng của bề trên phải chăm lo cho các lề luật được nắm giữ, đừng để cho sự hư từ xen vào được. Phải suy thấy phận sự đấng bề trên không phải là một vinh dự, song là một gánh nặng mà mình phải trả lẽ trước mặt Đức Chúa Trời, trước mặt Hội thánh và trước mặt Dòng. Ta không nên quên, đấng bề trên bởi phải lo cần cán về sự giữ luật và tại vậy phải chăm nom, phải dạy bảo, phải sửa phạt, thì người không có phương nào mà sinh ích cho nhà mình hiệu nghiệm hơn là chính mình đi đầu trong mọi đều dặng làm gương tốt. Các người tu trong nhà cần phải có những lời khuyên lơn chỉ lối cho mình, mà cần hơn nữa phải thấy gương tốt của các đấng bề trên ân cần chính chắn trong các việc làm chung, ưa ở tịch mặc, tỉnh lặng, trọn giữ đức khó khăn, và cứ noi theo dấu Chúa là Thầy và Mẫu gương ta, mà làm trước rồi mới ra lời dạy dỗ ăn rập với việc mình làm : « Cæpit Jesus facere et docere ».

Khốn cho đấng bề trên nào lợi dụng quờn phép Chúa đã ký giao và tình anh em trông cậy nơi

mình, mà tránh bỏ luật chung thường ngày, dặng lợi dụng cái tự do mà khi còn là bề dưới thì không có được, và lấy đó mà lơ việc giữ luật ! Chúc ấy biết hư hại cho linh hồn thầy và tai nạn cho nhà thầy cai trị là ngần nào !

7. — Những lễ khác buộc giữ luật

Sự bằng an trong nhà chung còn là một lễ mạnh thúc ta giữ luật. Khi trong một nhà tu không còn bằng an, thấy sự bất thuận tràn vào, thì cũng được tỏ thấy sự giữ luật mẻo nơi nhà ấy đã suy kém. Mấy đều lỗi luật sinh ra sự lộn xộn, mà đâu không còn thứ tư, thì cũng không còn bằng an hòa nhã được ; trái lại nhà nào tốt bề giữ luật thì hằng được bằng an thuận lòng và quả là Chúa ngự trị đó.

Ta nhắc lại một lễ sau hết nữa — về phận riêng mỗi người — mà ta đã chỉ trong Thư thứ nhứt gởi cho cả Dòng và ta muốn nói thêm lại một lần nữa.

Thầy Carmélita đi chơn không và Chị Carmélita đi chơn không đã dặng một ơn kêu gọi riêng và phải lo cho được một cứu cánh đặc biệt. Người tu Carmélita dặng ơn gọi mà ngưỡng suy và làm việc tông đồ đang khi mình sống trong sự kết hiệp chí thiết với Chúa.

Nhơn vì lẽ ấy các lễ luật ta đều chỉ về mục đích này và giúp cho người tu dặng chắc tiếp lấy ơn

nguyện gãm và ngưỡng suy và thẳng riết đến sự kết hiệp làm một cùng Chúa. Có giữ luật thì đó là ở trung tín với ơn kêu gọi và đạt tới mục đích ơn kêu gọi Carmêlô đã chỉ định cho ta. Nhờ phương sách ấy người tu lần lần thêm được sự sống bề trong, sự an tịnh, trí chăm về sự nguyên cầu và ái mộ làm sáng danh Chúa, thấy là những dấu riêng về linh hồn Carmêlita. Nhược bằng phạm luật, dầu phạm bởi có ý muốn cho đáng ích trọng hơn, hay là mượn lẽ cho đáng tìm ích hơn, thì sự ấy làm cho người tu dời chơn ra xa đảng mình và tự nhiên xa chỗ mình phải tới, và làm cho linh hồn mình phải mất dấu Carmêlô, là dấu nhứt làm cho linh hồn mình nên xinh tốt.

Ấy là các lẽ dành rành làm cho ta thấy tỏ rõ ta cần phải nắm giữ các lẽ luật ta và các lời khuyên trong Evang.

8.— Sự trọn lành về đảng giữ luật

Mẹ thánh ta còn thêm một lời dạy đồ quý hóa và trọng hệ nhứt hảo. Người dùng có mấy tiếng mà bày ra cho tường tận tri ý Dòng Carmêlô.

Người rằng : « Nắm giữ các lời khuyên trong Evang **cho trọn vẹn hết sức.** » Ta phải cân nhắc mấy tiếng ấy cho tột ý. Vì mấy tiếng ấy nói cho biết sự Mẹ thánh ta đã quyết lòng hời bắt tay gầy việc

sửa Dòng lại, Cũng là di ngôn khi Mẹ nằm trên giường chết trời lại cho các con cái nam nữ của người, mà rày các anh em chị em, ở rải rác khắp thế gian, đời này cho đến đời kia, sẽ chứng nhận cái công trình vĩ đại của Mẹ đã thiết hành. Hẳn thật, Mẹ thánh ta có thể lược biên sự quả quyết ấy vào bốn di chúc như dấu hiệu sự sung mãn của cành cây chiết vào tàng cây Carmelo sum sê ở ngàn xưa.

Được ơn rất lạ, Mẹ thánh, với một sức thông minh sáng suốt, nhanh nhẹn, với một nghị lực không ai chuyển nổi cùng sự hăng hái của tâm can, không bao giờ chịu làm việc nữa chừng ; nên Mẹ hoàn toàn xả thân lo việc trọn lành, không hề hững hờ chút nào, sẵn lòng chịu các sự cực khổ. Mặc dầu thường phải đau ốm luôn, bị cơn sốt rét làm cho uể oải thân hình, Mẹ vẫn lo toan trèo lên tột đỉnh toàn thiện ; bởi vậy cho nên, lướt qua hết các sự cực lòng và hiệp đáp, các điều trở ngại và các hi-sinh, các sự đau khổ, các sự thảm phiền phần hồn hay là phần xác, Mẹ đã vượt lên đến tột đỉnh tuyệt đại, làm cho cả Hội thánh đều phải nghiêng mình khâm mộ sùng bái.

Đem những gương cao khiết để cho ta soi thấy những việc Mẹ đã làm, Mẹ còn muốn các con Nam Nữ lại phải đặt những sự ấy vào chương trình nhân sinh :

« Tuân theo những lời chỉ dạy Evang cho đến toàn thiện và làm cho một vài nữ tu nhà Dòng này đều giữ một cách ăn ở như thế ». Nơi khác Mẹ lại thêm rằng : « Miếng đá đầu tiên của nền tảng này, ở các con, là một lương tâm yên ổn ; các con phải làm đủ mọi thể cách để tẩy trừ mọi tội nhẹ và mong mỗi đến sự toàn thiện hơn ».

Mẹ nài quyết những kẻ nào muốn vào những viện tu của Mẹ, phải có những điều khao khát thanh cao, và trong những điều luật chính tay Mẹ đã viết ra, nơi những điều kiện mà mấy người muốn dâng mình vào Dòng phải có, Mẹ gạnh đánh rành rằng mấy người ấy « phải mong mỗi đến sự chí thiện hoàn toàn ».

Bất kỳ ở trong những bài bình luận về cách tu trì hay chiêm ngưỡng hoặc những tác phẩm nào khác hay những thơ từ, bất cứ ở trương nào, Mẹ bao giờ cũng trở đi trở lại với cái ý tưởng chính đại này : dâng trọn mình cho Chúa. Mà sự trọn lành Mẹ nài quyết đây phải có một tánh chất tuyệt đối : « Bởi ta đến đây vì một mục đích ấy mà thôi, ta hãy tra tay làm việc, và nhờ ơn Chúa, ta hãy rán hết sức ta thiết hành hết thấy mọi sự gì mà ta thấy thật hữu ích cho sáng danh Chúa ».

Trên giường trước khi sinh thì, Mẹ còn thốt rằng : « Ở các con và các bà, hãy tha thứ cho gương xấu

ta đã lưu lại cho các con, đừng bắt chước ta là một đứa tội lỗi trong thế gian, đã giữ luật dở dang đòi tẻ hơn ai hết. Nhưng ta xin các con, vì lòng kính mến Chúa, nên lo giữ luật cho vẹn toàn hết sức mình và vưng lời kẻ bề trên. »

Đến giờ lâm chung, khi mà Mẹ xưng mình cách khiêm nhượng thâm thúy rằng mình là kẻ tội lỗi tày thế gian, — mặc dầu Mẹ đã hết sức rộng rãi dâng trót mình cho Chúa và đã tiêu pha hết cả nghị lực để làm sáng danh Đức Chúa Trời, — Mẹ còn nhắc gọi các con Nam Nữ, vì lòng kính mến Chúa, phải giữ những luật Dòng cho trọn lành hết sức mình.

Ở các con Nam Nữ dấu yêu ta, hãy thọ lãnh cái di ngôn quý báu mà Mẹ thánh đã lưu lại cho ta trong giờ sau hết ấy.

Bổn phận phải ăn ở cho trọn lành hết sức buộc ta phải có những sự ao ước thanh cao, phải có những sự rần sức liên tiếp, phải có sự chăm chỉ chuyên cần trong các trách cứ và phải có ý ngay lành chí quyết làm đẹp lòng một mình Đức Chúa Trời mà thôi. Đó là những phẩm hạnh mà Thầy ta dặn dò con cái người phải có và buộc linh hồn nào muốn dâng trót mình cho Chúa cũng phải có nữa.

9.— Sự ham muốn nên trọn lành

Không ai phân biệt được sự trọn lành với sự trọn lành tu trì, nếu người ấy không ham muốn cho hết sức. Hành động cho toàn hảo là một công việc rất vất vả, không khác gì leo trèo non cao núi thẳm ; ai không có lòng ham muốn hăng hái trèo lên cho tới tột đỉnh thì không có đủ nghị lực bước được một bước và chỉ là một người lười thôi và làm biếng.

Nên Mẹ ta nhắc lại thể này : « Ở các con, các con vừa mới thấy mục đích ta phải đi tới. Nhưng ta phải làm gì bây giờ, nếu ta không muốn, trước mắt Đức Chúa Trời và người thế, ta chỉ là kẻ bất cần quá bạo ? Tức nhiên ta phải tập mình thật nhiều, và cho những công trình ta được xứng đáng với mục đích ấy, ta phải nuôi nấng những sự ham muốn lớn lao. »

Nơi khác : « Đã nhiều lần trong những lời dặn của ta gởi cho các con, ta hằng nói sự ấy với các con, và bây giờ, ta còn nhắc lại và dặn dò sự ấy cho các con nữa : bao giờ cũng hãy có những ý tưởng cao trọng và Chúa sẽ cho những công việc của các con được giống như những ý tưởng ấy. Các con hãy tự chắc, sự ấy quan hệ lắm ».

Vậy ta hãy nuôi nấng một sự ham muốn trọng đại và sốt sắng được ăn ở cho trọn lành hết sức.

Đó là một dấu riêng của trí ý dòng Carmêlô. Đến đây có dịp cho ta căn dặn những kẻ bề trên và hết thấy những kẻ nào có trách nhiệm dạy dỗ thiếu niên trong các tiểu học đường, và nhà tập, lời căn dặn này cũng can hệ đến nhà tập của những nữ tu ở Dòng hai và Dòng ba. Những kẻ nào xin vào nhà Dòng Carmêlô phải có sự ham muốn, sự ngưỡng vọng ấy, và trong lúc ở nhà tập thì Cha Bề trên nhà tập hay là Bà Bề trên nhà tập có phận sự ghi tạc sự ao ước ấy vào lòng các người tập mình như một dấu phân biệt của trí ý Dòng Carmêlô. Nếu kẻ còn tập mình không thể nào hiểu được sự ngưỡng vọng ấy và không rán làm cho nó được nảy nở thêm trong lòng, hầu nhờ nó mà tập mình, thì ta có thể kết luận rằng kẻ ấy không thể ở trong Dòng ta được. Và lại, sự từng trải chỉ cho ta thấy rằng khi còn ở nhà tập, mà thiếu sót sự sốt sắng và những ngưỡng vọng lớn lao, thì không trông gì sau sẽ có được những sự ấy. Bởi vậy cho nên, cho một kẻ còn tập mình ra khỏi Dòng Carmêlô khi thấy kẻ ấy không đủ sức ở lại bởi không có những ngưỡng vọng chí đại về sự trọn lành, đó là tỏ ra mình nghiêm khắc chánh đáng và thánh thiện. Để cho nhập vào Dòng một người tập mình như thể ấy thật là một sự yêu người sai lẽ và có thể gây những kết quả hư hại và hơi ôi, bao giờ cũng đau phiền.

10. — Bền chí trong sự gắng sức

Ao ước rất sống sảng không, chưa đủ : phải có những sự gắng sức liên tiếp cho đảng ăn ở trọn lành hết sức mình. Ai đã từng đi vào con đường này thì dư hiểu phải chiến đấu khổ nhọc là thế nào, từ bước một, không nghỉ được lúc nào. Phải quên hẳn mình, từ bỏ mình hẳn, đừng kể mình là gì nữa. Luôn luôn phải hãm mình, phải đàn áp những tình tư dục của mình. Phải hãm dẹp những sự thêm thường xác thịt như lời dạy của Cha chúng ta là thánh Gioang Thánh giá đã không ngần ngại quả quyết rằng rất ít người ở được trọn lành bởi vì một số rất đông đã tránh sự hãm mình. Bởi vậy cần phải gắng sức và gắng sức liên tiếp. Không tấn tới tất là thối lui, không thắng nghĩa là bại. Mẹ thánh ta như nói về sự nguyện gắm là một phương thế để được trọn lành, quả quyết rằng : « Phải quyết lòng vững vàng và mạnh mẽ không ngừng bước, cứ đi hoài, nếu chưa tới nguồn sanh sống. Phải tấn tới mặc dầu những sự khó khăn, cực khổ, mặc kệ những tiếng lảm bảm, mặc kệ những công việc bộn bâng. Thà chết giữa đường hơn là thiếu can đảm dặng lướt qua những trở lực, và phải ngóng luôn về chỗ phải đi tới, mặc dầu cả thế gian phải nhào đổ với ta. »

Trên con đường này, không bao giờ được nói : « Đã đủ rồi ». Thánh Aucuxitinh căn dặn ta về sự

ấy như thế này : « Khi mây nói đủ rồi, đó là mây đã ngã rồi ». Sự trọn lành mà ta phải tìm tới tức là sự trọn lành của Chúa, là một điều vô cùng vô tận : « *Estote ergo vos perfecti, sicut Pater vester celestis perfectus est ; hãy ở trọn lành như Cha bay ở trên trời là Đấng trọn lành.* » (Matthêu 5, 48) — Sự trọn lành mà ta phải tìm tới là sự trọn lành của Chúa Giêsu, là gương mẫu chí thánh của ta, khi Người dạy rằng : « Bay hãy học đòi theo Tao... (*Discite a me*) Tao đã làm gương cho bay xem, hầu cho bay tự làm lấy những sự mà Tao đã làm, (*Exemplum dedi vobis ut quemadmodum ego feci ita vos faciatis.*) Chỉ có sự chết mới có thể ngưng cuộc chiến đấu quyết liệt này, và chỉ có người nào chiến đấu đến kỳ cùng mới được phần thưởng mà thôi.

11. — Siêng năng và chính chắn

Sự ao ước và sự gắng sức liên tiếp phải dung hòa với sự siêng năng và chính chắn trong khi làm việc bổn phận. Sự lơ đãng và lười biếng thì nghịch với trí ý trọn lành. Nhờ ơn kêu gọi ta, ta được ở trong nhà Đức Chúa Trời, ta được làm tôi Đức Vua lân ái cách trực tiếp, thì thật là đều hồ nhục nhơ danh cho ta nếu ta đã đem vào nhà Chúa, trong dinh đài của Đức Thiên Vương, sự lơ đãng trễ nải, là dấu

rằng ta không có được một chút ao ước về sự trọn lành. Phải siêng năng và chính chắn trong khi làm mọi việc bổn phận, dầu nhỏ xiu, vì khi làm tội Đức Chúa Trời, thì việc gì cũng là trọng đại và có giá trị. Những kẻ tu trì không giữ luật thường dùng lý lẽ này để chữa lỗi, là vì những việc ấy đều là nhỏ mọn không đáng kể. Trái lại, đáng lẽ những kẻ ấy chắc ý rằng không có sự gì nhỏ mọn trong lẽ luật và Điều lệ của ta, bởi vì tất mọi sự, do Đức Chúa Trời răn dạy và Hội thánh đã chấp nhận, đều lo toan việc lợi ích cho mỗi người và sự thanh lợi cho Dòng.

Bởi lời khấn hứa chịu lụy vâng lời mình đã tuyên thệ, dầu một sự nhỏ mọn gì mình làm cách kỹ lưỡng, dầu một cách vưng giữ luật rất tởm thể mấy đi nữa, đều được công nghiệp đặc biệt và làm cho linh hồn được sức mạnh hầu ở trung tín với những sự hi sinh cả thể mà có khi hoàn cảnh buộc linh hồn phải chịu, hay cũng cho đặng đánh thắng những sự khó nhọc lớn lao và những sự cảm dỗ nặng nề hơn.

Vả lại, sự trọn lành của người tu trì, trước hết là ở nơi sự hết lòng làm cho siêng năng và chính chắn, mỗi phút mỗi giây, hết thấy những bổn phận lớn nhỏ mà sự sống chung với nhau và sự vưng lời buộc phải làm.

Tốt đẹp thay cái cảnh của một nhà Dòng mà những người tu trì đều chính chắn ăn cần đến những việc tầm thường, giữ miệng lưỡi, nhứt là những nơi giữ luật, cứ ở nơi phòng, giữ sự khiêm nhượng nết na và sự nghiêm trang tu trì là dấu chỉ linh hồn đã kết hiệp với Chúa. Một nhà Dòng như thế ấy nên một gương lành tốt đẹp biết là dường nào. Người ta biết nơi ấy cách tu hành được mạnh mẽ sỏi sảng là thế nào, nơi ấy trí ý tu hành thâm nhiệm hết thấy các việc làm, dầu là nhỏ mọn hơn hết.

Còn nói chi Dòng nào mà không có trật tự gì hết, thì có được như vậy đâu, nơi mà những sự vưng giữ nhỏ mọn đều bỏ qua, mà không ai mến và giữ sự lặng thinh và sự nghiêm trang tu hành, nơi mà các người tu đều giữ trong việc làm lời nói một thứ gì sức nức mũi phù vân thế tục. Người ta có thể nói được rằng nơi Dòng ấy chẳng có trí ý tu hành chút nào hết, hoặc thì một vài kẻ tu trì không có trí ý tu hành, là đều rất hại cho họ và là sự làm gương tốt rất sai — nếu không phải là sự làm gương xấu — cho đến những kẻ ở ngoài Dòng.

Và về khoản này nữa, nếu kẻ bề trên phải có phận sự làm gương tốt, thì kẻ ấy cũng phải có trách nhiệm bắt buộc phải giữ sự chính chắn và sự siêng năng, sự nghiêm trang và sự lặng lẽ mà Luật

thánh ta đã ép buộc hết sức khôn ngoan, và cũng là những điều kiện cần yếu cho được tấn tới trong đảng nguyện gấm và trọn lành của Dòng Carmêlô.

12 — Ý ngay lành

Cho đang ăn ở hết sức trọn lành, thì hết thấy trong những việc ta làm, ta phải có ý ngay lành làm đẹp lòng một Đức Chúa Trời mà thôi, làm cho sáng danh Người, vưng theo ý Người, làm gương tốt cho anh em mình, làm cho Dòng mình được thêm sung mãn, và cho ta đang tấn tới về phần linh hồn. Đó là những ý chỉ mà những sự hành động của các kẻ tu trì phải có, không được có những sự gì có thể nuôi nấng sự tham vọng, sự vinh vang vô ích và những sự mê đắm khốn nạn của lòng người.

Những kẻ tu hành đã dựng mình làm tội Chúa, không được riêng tư sự gì cho mình và, như của tế lễ đã dựng phải chịu thiêu đốt hoàn toàn để làm sáng danh Đức Chúa Trời. Nếu những kẻ ấy còn lo làm đẹp lòng người thế, thì họ không thể nào nói được rằng họ đang làm tội Đức Chúa Trời, là Đấng mà họ đã dựng phụ trót mình. Một ý chỉ nào nếu không phải là cho được làm sáng danh Chúa, vưng theo thánh ý Chúa, thương yêu Chúa, thì phải duyệt trừ cho khỏi sự tế lễ của mình, vì sự tế lễ này của ta tự ý và sẵn sàng hiến dựng cho Chúa ngày ta

khẩn hứa, phải lặp đi lặp lại hằng giây hằng phút trọn đời sống của ta cho đến ngày mà ta được kết hiệp đời đời cùng Đức Chúa Giêsu.

13. — Bạn hữu chí thiết với Chúa

Bây giờ ta phải suy nghĩ những lời sau này của Mẹ thánh ta : « Ta phải là những bạn hữu tận tình với Đức Chúa Giêsu. » Lời này, như ta đã nói, đặt nên một phẩm chất can hệ của trí ý tu hành Dòng Carmêlô. Sự vưng giữ Lễ luật và những Điều lệ, dầu rằng sự vưng giữ chính chắn cho mấy, thì chỉ là đều vô bổ nếu không có sự thương yêu.

Mẹ thánh ta khi ấy phải nảo nề chỉ xiết về những sự phá hại tai nạn mà Hội thánh phải chịu bởi bè rối Luther, và từ nơi trái tim đau khổ đã thốt ra một lời than thở ai cũng biết : « bởi Chúa đã có nhiều kẻ thù nghịch, mà bạn thiết nghĩa thì rất ít ». Ta là con của Mẹ thánh Têrêsa và là bạn chí thiết của Đức Chúa Giêsu, trái tim ta cũng phải có một lời than thở như vậy. Ta đây cũng phải lặp đi lặp lại hết sức buồn thảm : « Kẻ nghịch của Chúa nhiều quá. » Coi người ta gây sự với Đức Chúa Trời và Con Người là Đức Chúa Giêsu là thế nào ! Nơi một vài xứ người ta khai chiến tỏ tường cùng Đức Chúa Trời, và cùng mọi sự gì thuộc về đạo ; các nhà thờ bị đóng cửa hay tà bị phá tán phạm thượng, các

thầy cả bị bắt bớ, bị đày đọa hay là bị giết chết, sự vô đạo ngắt ngưỡng ngồi cao và được truyền tụng mặc sức để cho người ta nói, viết và dạy những sự lộng ngôn phạm thượng. Còn trong những xứ khác người ta tuyên truyền công khai những giáo lý nghịch hẳn với lời Evang Đức Chúa Giêsu và người ta tìm đủ phương thế để cản ngăn các thầy cả khi làm việc chức phận mình, mặc dầu các thầy cả do nơi lòng nhơn từ của Đức Chúa Giêsu đặt ra để soi ánh sáng cho loài người và hướng dẫn đến sự lành. Khắp đâu đâu, đều tràn ngập sự hư hốt, sự tội lỗi và sự làm mất lòng Đức Chúa Trời, là Đáng nhơn từ hay thương yêu vô cùng, là Đáng đã sinh ra ta, là Chúa ta và là Thầy của ta.

Đứng trước những sự tội lỗi, sự gớm ghiếc như vậy, người có đạo và nhứt là người tu tri không thể nào ở điềm nhiên lạnh đạm cho được, và nơi trái tim kẻ ấy phải thốt lên một tiếng kêu như Mẹ thánh của ta : « Bối kẻ nghịch của Chúa thì nhiều, mà bạn thiết của Người thì ít, thì ít nữa những kẻ sau này phải ở hết sức tận tình với Chúa ». Đó là cao vọng của ta : « Ta trở nên bạn hữu tận tình của Đức Chúa Giêsu ». Bạn thiết của Đức Chúa Trời, bạn thiết của Đức Chúa Giêsu. Một loài thọ sanh còn có được sự tham vọng nào lớn lao hơn nữa, còn tìm được sự vui vẻ nào cao trọng và trọn lành

hơn nữa. Cõi Đức Chúa Giêsu vui mừng hỉ lạc là đường nào khi trên bờ sông Giudong, Người nghe tiếng Cha Người phán rằng : « Đây là Con Tao rất yêu dấu, đã đẹp lòng Tao mọi bề ». Cõi thánh Gioang vui mừng là thế nào khi người nói về mình thì viết rằng : « Môn đệ được Chúa Giêsu yêu mến » và chép rằng : « Người có đặt đầu mình vào lòng Đức Chúa Giêsu và đã nghe được những nhịp của Trái Tim Chúa ». Những sự khoái lạc ấy ta cần phải nếm thử cho biết, nhất là ta là kẻ tu trì, là kẻ được gọi trở nên bạn thiết tận tình của Đức Chúa Giêsu ; lời này là nhắn gởi cho ta cách riêng : « Chúng bay là bạn thiết của Ta. » — « Không ta không gọi bây là đầy tớ của ta, bởi vì kẻ đầy tớ không biết được việc của chủ nó làm, nhưng ta gọi bây là bạn thiết nghĩa của ta, bởi vì với bây ta không có sự gì mật nhiệm hết và mọi sự gì ta đã lãnh của Cha ta thì ta nói cho bay rõ hết . » Đã khấng ban cho ta sự cao vọng tu trì và sự cao vọng Carmêlô, Đức Chúa Giêsu đã gọi ta, cho ta được trở nên kẻ thiết nghĩa thâm tình của Người. Cùng một cách đã yêu thương Gioang trên núi Thabor, hay là nơi buổi tiệc ly, khi Người để đầu Gioang dựa vào lòng Người, hoặc khi trên núi Calavariô khi Người để cho Gioang đứng kề bên lúc Người hấp hối và sinh thì, thì Chúa cũng đã thương ta như vậy, muốn cho ta thông phần cùng những sự vui và những sự đau

đơn của Người, cho ta sống luôn luôn với Người, kề bên nhà tạm Thánh Thể là ngôi báu đầy sự thương yêu của Người, là nơi mà ta có thể tìm được Người để toại hưởng khoái lạc của tình thâm nghĩa thiết, và là nơi mà hằng giây hằng phút Người nhắc nhở ta : « Chúng bay là bạn thiết của ta. »

Đứng trước sự nhơn từ vô cùng và sự chịu đựng của Chúa như vậy, ta chỉ còn có nghe theo lời Người gọi và tỏ ra mình là bạn chí thiết của Người.

14.— Nhớ Chúa ở trước mặt mình luôn

Người bạn thiết nghĩa hằng nhớ đến kẻ tri âm của mình. Ông thánh Fulgence có nói : « Muốn biết mấy thương ai không, thì mấy xét coi mấy đang nhớ tưởng tới ai đó ». Quả thật vậy. Khi mình yêu thương một người nào, trí ta hằng tưởng nhớ đến người đó và tình thương càng nặng lòng bao nhiêu thì hình ảnh của kẻ thân yêu thường bày ra trong trí não mình bấy nhiêu. Bởi vậy cho nên bốn phận đầu tiên của kẻ được gọi trở nên bạn thiết của Đức Chúa Giêsu, là phải nhớ tưởng đến Người và hằng sống trước mặt Người luôn. Ta là con của Mẹ thánh Têrêsa, cho đăng làm việc chí

thánh ấy, ta hãy làm theo lời Mẹ thánh dạy rằng : « Anh em hãy tưởng tượng rằng anh em đang ở trước mặt Đức Chúa Giêsu, hãy năng chuyện vắn với Người và hãy hết sức mến yêu sự nhơn từ của Người, mà cứ ở trước mặt Người luôn. Cách thế này rất hữu ích cho sự nguyện gẫm bất cứ lúc nào, là một phương tiện rất chắc chắn để tấn tới cho mau.

Ôi chớ chi ta được lặp lại lời thánh Bênadô để hằng suy tưởng đến Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giêsu : « Trong một bài viết, một hồi biện luận, hay một câu chuyện vắn, thì không có làm gì cho tôi vui hết ; nếu tôi không đọc hay là nghe được tên Đức Chúa Giêsu trong đó ».

15. — Sự vưng theo trí ý của Đức Chúa Giêsu

Sự thiết nghĩa lại buộc nhiều hơn nữa, buộc phải có cùng một ý tưởng, cùng một sự phán đoán, cùng một cảm tình, cùng một ý muốn như nhau. Ta sẽ là bạn thiết nghĩa chơn thật của Đức Chúa Giêsu, nếu ta biết đoán xét thế gian như Người, nếu ta biết khinh bỉ những của phù vân cho đáng yêu mến những sự phú quí thiêng liêng mà thôi, là những vật mà thời gian và loài người không bao giờ chiếm đoạt được ; nói tắt một lời, nếu trí xét đoán và ý muốn của ta bao giờ cũng vẫn giống hệt trí ý của

Đức Chúa Giêsu. Mặc dầu ta không còn phải là người của thế gian, nhưng vốn ta còn sống giữa thế gian, ta vẫn còn phải giao thiệp với những người mà trí xét đoán, lời nói và việc làm đều noi theo trí ý của thế gian, mà ta cũng biết, trí ý thế gian thì bao giờ cũng nghịch hẳn với trí ý của Đức Chúa Giêsu. Một đảng Đức Chúa Giêsu cao rao rằng : « Hữu phước cho những người nghèo, hữu phước cho kẻ phải rơi nước mắt, hữu phước cho kẻ đau đớn truân phiên vì công lý. Hữu phước cho kẻ trong sạch... ». Còn đảng khác thế gian lại nói : « Hữu phước thay cho những kẻ giàu có, hữu phước thay cho những người sung sướng, mạnh bạo, quyền thế... ».

Sự chuyện văn của người thế gian, đọc những sách và nhứt là nhứt trình của thế gian, có thể đem cái trí ý thế gian thâm nhập vào những nhà tu. Chừng đó, người tu trì vô ý không còn suy tưởng, không còn xét lo, không còn chống trả theo trí ý của Đức Chúa Giêsu. Người ta sẽ bị đều hại ấy rất dễ dàng nếu không biết giữ sự tịch mặc vắng vẻ, nếu không biết kèm chế sự đọc các thứ nhứt trình và các sách của thế gian cho tùy hạp theo sự cần kíp mà thôi, hay là nếu ta không lo trừ ảnh hưởng nguy hại của sự đọc sách ấy bằng sự đọc sách Thánh và sự suy gẫm. Vô phước cho người tu hành nào đã

bỏ quên trí ý Đức Chúa Giêsu, chỉ biết suy và xét đoán theo trí ý của thế gian. Chắc chắn rằng kẻ ấy không phải là bạn thiết nghĩa của Đức Chúa Giêsu. Trái lại, khoái lạc biết là đường nào nếu ta nói được : « tôi muốn suy tưởng, xét đoán, hành động như Đức Chúa Giêsu. Nếu ta năng tự vấn ta như thể ấy thì rất có ích đường nào ! » Ở vào hoàn cảnh này, Chúa Giêsu sẽ suy tưởng làm sao, sẽ nói làm sao, sẽ hành động làm sao ? » Thì chừng đó ta mới nghĩ ta là bạn hữu chơn thật của Người và ta sẽ nói : « Tôi không có ý muốn nào hết hơn là ý muốn của Bạn thiết Giêsu tôi, Người muốn cho tôi làm việc này hay việc nọ, muốn cho tôi rầu buồn hay chịu sỉ nhục, được sức khoẻ hay là ốm đau, Người muốn cho tôi sống hay là chết, tôi đã thuộc về người trọn vẹn ; ý muốn của Người là ý muốn của tôi, việc gì làm đẹp lòng Người thì là vui lòng tôi. » Chớ chi ta hát dâng với Mẹ thánh ta : « Lạy Chúa, con là của Chúa, con dâng lòng con cho Chúa, xin Chúa hãy nói cho con biết Chúa muốn sự gì, xin Chúa hãy nói đi ! »

16.— Trí ý chịu cực khổ

Sau hết, người bạn thiết nghĩa chơn thật biết chịu đau khổ vì người mình thương mến. Đó là lẽ luật của sự thương yêu. Sự thương yêu dùng những sự

hi sinh và sự đau đớn để được sanh sống. Dưới đất này ai yêu thương thì biết đau khổ và vẫn đau khổ. Kẻ nào không biết đau khổ là không biết thương yêu. Ta có thể tìm muôn ngàn điều chứng nghiệm sự ấy trong tình mẫu tử, trong tấm lòng yêu nước, mà nhứt là trong sự thương yêu công giáo mà Đức Chúa Giêsu đã dạy ta. Từ khi nằm nơi máng cỏ cho đến khi chịu treo trên cây thánh giá, từ lúc ở Bêlem cho đến khi lên núi Calavariò, trọn đời sống của Đức Chúa Giêsu đầy đủ sự đau khổ. Những sự sỉ nhục, những sự thiếu thốn, những sự hi sinh, những sự truân phiến, cho đến giờ sau hết vẫn cứ quanh quẩn cùng Đấng đã sẵn lòng chịu hết mọi sự để tỏ cho ta biết được lòng Người thương yêu ta là thế nào. Nếu ta muốn làm bạn thiết nghĩa tận tình của Đức Chúa Giêsu, và được giống Người trọn vẹn, thì ta phải giục giã cho ta cái trí ý từ bỏ đều ích lợi riêng mình và sẵn lòng chịu cực khổ. Đức Chúa Giêsu nói rõ ràng như vậy : « Ai muốn đến với Tao, thì nó phải bỏ mình và vác thánh giá mà theo Tao ».

Đó là điều Mẹ thánh ta đã hiểu rất đúng khi Người nói : « Ở Con của Cha hằng có đời đời, Giêsu là Chúa chúng tôi, Vua cả vũ trụ, Chúa đã để lại cho chúng tôi ở thế gian này những sự gì ? Gia tài của Chúa là sự gì, nếu không phải là những sự

công cán, những sự truán phiến và những điều sỉ hổ ? Lạy Chúa tôi, nếu chúng tôi thật là con chánh thức của Chúa, và cho đừng khỏi mất phần gia tài của Chúa để lại, thì lẽ nào chúng tôi lại trốn tránh sự đau khổ ». Vả lại ta không thể nào ước nguyện đến sự thân mật cùng Chúa, nếu ta không chịu lãnh những sự khốn khó : « Tưởng rằng Chúa nhận những linh hồn ham vui và hay lánh, sự cực khổ trong vòng thân mật thiết nghĩa của Người, là một điều cuồng dại ».

Mà thật vậy, thể nào ta trở nên được là bạn thiết nghĩa của Người, nếu ta xa lánh sự hạ mình, nếu ta không chịu cực lòng trong một sự gì hết, nếu ta không muốn gặp sự mệt nhọc buồn thảm, không muốn vác một cây thánh giá nào hết ?

Ít nữa, ta phải sẵn lòng lãnh lấy vì lòng thương yêu Chúa đã bị đóng đinh, những cây thánh giá mà ta không thể tránh khỏi trong kiếp sống thường ngày, những điều hi sinh và sự vưng giữ lời khấn hứa buộc phải chịu, những sự thiếu thốn là những kết quả của sự khó khăn, những điều sỉ hổ và sự hiếp đáp của thế gian. Những kẻ muốn xin vào Dòng, những kẻ đang tập mình hay là những người mới khấn hứa thì phải tập luyện theo cách ăn ở bỏ mình và chịu cực như thế. Cũng có khi lại có những đứa trẻ học hành trong những trường của ta,

là nơi mà chúng nó có đủ sự, chẳng những sự cần dùng mà thôi, mà lại còn có sự thừa thãi dư dả nữa, có khi những đứa trẻ ấy lại được vào nhà tập, và không chừng lại được khẩn hứa, mặc dầu chúng nó không bao giờ hiểu những tiếng «hãm mình» hay là «hi sinh» là gì, mặc dầu chúng nó không bao giờ sẵn sàng để đổi đầu với những sự khó khăn, sự ưu phiền, sự đau khổ, là bao nhiêu đều không sớm thì muộn cũng sẽ tràn đến trong đời tu trì. Thật rất đau lòng khi thấy những người có đạo thường sống giữa thế gian, không được một chút ơn sáng của đời tu trì, lại tỏ ra có nhiều tinh thần hi sinh và lại sẵn lòng lãnh lấy những thánh giá và những sự khốn khó thường khi náo nề lắm — với một cách nhân nhịn và thương yêu hơn là những người tu trì đã được ơn kêu gọi sống một đời phải từ bỏ hết mọi sự, phải hãm mình ép xác. Phải ghi tạc vào lòng những người niên thiếu sự cần yếu phải có thánh giá, sự yêu mến thánh giá, giáo lý về sự hãm mình mà các thầy hiền hách của dòng Carmêlô ta, đã giảng dạy hẩn hời. Ta hãy nhớ lời Mẹ thánh ta quả quyết rằng : « Đau đớn, sỉ hờ, hiếp đáp, đó là những ơn lành mà Đức Chúa Trời ban cho ta dưới thế gian này. Người thương ta ngần nào thì Người ban cho ta ngần ấy : với kẻ nào mà Người thương nhiều, thì Người ban cho nhiều, và kẻ nào mà Người thương ít thì Người cho ít.

Ước gì ta được quen thuộc với những điều ngưỡng vọng của các thánh : những lời « hoặc đau đớn hoặc chết » của Mẹ thánh Têrêsa ta ; những câu của thánh Têrêsa-Margarita : « Đau đớn và lặng thinh vì Chúa », những lời của thánh Têrêsa Chúa Hải đồng : « Đã hèn lâu sự đau đớn là thiên đàng của tôi ở dưới thế gian này »; và sau hết lời của thánh Maria Madalêna de Pazzi : « Đừng chết đặng chịu đau khổ ». Đó là những chót đánh, nơi mà sự thương yêu chí thiết của Đức Chúa Giêsu gọi ta lên tới.

17. — Kết luận

Đó là, ở các con Nam Nữ dấu yêu, những lời khuyên nhủ của tấm lòng từ phụ của ta, như một việc suy tưởng đơn sơ đến trí ý của Dòng Carmêlô nhờ sự giảng dạy của Mẹ thánh ta soi sáng. Ước gì sau khi đọc và suy gẫm về bức Thư chung này, trong linh hồn chúng con được vững chắc, sự nóng nả và sự quyết lòng mạnh mẽ ăn ở cho xứng hợp với ơn kêu gọi ta. Ta phải vững giữ cho chính chắn lề luật cho hết sức trọn lành trong các nhà Dòng và nhà phước, và trong lòng mỗi người phải chiếu tỏa ngọn lửa yêu mến Chúa, hầu cho được trở nên bạn thiết nghĩa tận tình của Đức Chúa Giêsu.

Cúi xin thánh Nữ Đồng Trinh, Từ Mẫu và Nữ vương của Dòng Carmêlô, nhờ thế lực cầu bầu của Người, cho ta được ơn lành của Con Người, hầu cho đăng trong bầu trời Hội thánh, Dòng của Người được chiếu lòa gương sáng như đức, thánh thiện và lòng sốt sắng cho đăng sáng danh Đức Chúa Trời. Giữa những giờ phút buồn thảm ta đang trải qua, ta căn dặn các con nên cầu nguyện và hãm mình thêm hơn nhiều, hầu cho đăng Đức Chúa Trời nhủ lòng thương xót đám nhưn loại vô phước và ban cho nó sự bằng an và sự thuận hoà trong các tâm hồn.

Ta cũng xin các con nhớ ta trong khi nguyện gẫm và với tình Cha thương yêu con hết lòng, ta ban phép lành cho các con.

Viết tại Roma, nơi nhà Bề trên cả, ngày lễ của Cha ta là thánh Gioang thánh giá 1940.

FR. PHÊRÔ TÔMA DE LA VIERGE DU CARMEL
Bề trên Cả

FR. BAOTIXITA DE LA MÈRE DE MISÉRICORDIE
Thơ ký

IMPRIMATUR :
Saigon, le 29 Juillet 1941
JEAN CASSAIGNE
Vic. Apost.

SAIGON
Imprimerie J. NG.-V.-VIET
85-87, Rue d'Ormay

